

عنوان مقاله:

خوارزم، گوشه ای از سرزمین های خراسان بزرگ از دست و ذهن رفته

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 4، شماره 13 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

امیر رحمانی
محسن قربانخانی

خلاصه مقاله:

امپراتوری بزرگ ایران سرزمینهای وسیعی را شامل می شد که اکنون هر کدام به کشوری مستقل تبدیل شده است. سرزمین خوارزم نیز به دلیل جایگاه جغرافیایی ویژه اش همواره مورد تازش بیگانگان بوده است. از آنجائیکه آگاهی از تاریخ به جهت شناخت هویت و نقطه آغازین دگرگونیهای اجتماعی - فرهنگی ضروری به نظر می رسد، لذا هدف از پژوهش حاضر بررسی، شناخت و به یاد آوردن گوشه های از تاریخ و تمدن خوارزم به عنوان یکی از سرزمینهای خراسان بزرگ (سرزمینی که زمانی جز ایران بزرگ بود و حتی موطن اصلی نژاد آریایی در آنجا قرار داشت) می باشد. پژوهش فوق منطبق بر روش توصیفی - تحلیلی و به صورت مطالعه ی اسنادی و کتابخانه ای است. در این راستا از مقالات، کتب، پژوهشها و طرح های مستند داخلی و خارجی مرتبط با موضوع در جهت دستیابی به هدف پژوهش استفاده شده است. یافته ها نشان داد خوارزم تنها به دلیل وجود خاک حاصلخیز و آب رودهای بزرگ و دریاچه مشهور و بزرگ آن نمی بوده است بلکه این سرزمین که از آن با عنوان خواستگاه آریاییان جهان نام برده اند، به دلیل زحمات و رنج هزاران ساله تمدن سازان ایرانی و استفاده از آموزه های بزرگان شان، به بهشت روی زمین تبدیل گشته بود. از این بهشت شمالی، از این سرزمین مقدس بزرگترین پهلوانان، دانشمندان، صوفیان و غیره ایران و جهان برخاسته اند، لذا برای شناخت عظمت گذشته این سرزمین ایرانی که با خون دل و علم و تلاشهای هزاران ساله ایرانیان ساخته و شکوفا گردیده بود، باید به کاوشهای باستانشناسی و آثار باقیمانده از آن دوران که امروزه بیشترشان در خاک دفن گردیده اند، توجه خود را جلب نمائیم.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030302>

